ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [*YVES BOT*] SECINĀJUMI,

sniegti 2009. gada 2. aprīlī [1]

1. Ar šo prasību Eiropas Parlaments lūdz Tiesu atcelt Padomes 2006. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1968/2006 [2], ar kuru Eiropas Savienības Padome noteica kārtību Kopienas finansiālajai līdzdalībai Starptautiskajā Īrijas fondā [3] 2007.–2010. gadā. Minēto regulu pieņēma, pamatojoties uz EKL 308. pantu.

2. Prasības atbalstam Eiropas Parlaments apgalvo, ka šo pantu nevarēja izmantot par minētās regulas juridisko pamatu. Tas norāda, ka uz šajā regulā iekļautajiem pasākumiem attiecas EK līguma XVII sadaļa, kas veltīta ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai, un, konkrētāk, EKL 159. panta trešā daļa. Tādēļ Tiesa tiek aicināta izvērtēt, vai pasākumus, kuru mērķis ir stiprināt miera procesu un veicināt samierināšanos starp sašķeltām sabiedrības grupām kādā Kopienas reģionā, var vai nevar uzskatīt par tādiem, kas ir Līguma XVII sadaļā reglamentētās Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas sastāvdaļa.

3. Šajos secinājumos es izklāstīšu iemeslus, kuru dēļ es uzskatu, ka šis pamats, kas attiecas uz juridiskā pamata kļūdainu izvēli, ir pamatots.

I — Atbilstošās tiesību normas

A — Primārās tiesības

4. EKL 158. pantā ir noteikts:

"Lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, Kopiena izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko un sociālo kohēziju.

Kopiena jo īpaši tiecas mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — Regula par Kopienas finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads) (OV L 409, 81. lpp., un kļūdas labojums — OV 2007, L 36, 31. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula").

3 — Turpmāk tekstā — "SĪF".

un vismazāk attīstīto reģionu vai salu, tostarp lauku apvidu, atpalicību."

5. Atbilstoši EKL 159. panta pirmajai daļai:

"[..] Kopienas politikas un rīcības noteikšanā un īstenošanā, kā arī iekšējā tirgus ieviešanā, ņem vērā 158. pantā izvirzītos mērķus, kā arī veicina to sasniegšanu. Šo mērķu sasniegšanu Kopiena atbalsta arī ar darbībām, ko tā veic, izmantojot struktūrfondus (Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda [ELVGF] Virzības nodaļu, Eiropas Sociālo fondu [ESF], Eiropas Reģionālās attīstības fondu [ERAF]), Eiropas Investīciju banku [EIB] un citus pastāvošos finanšu instrumentus."

6. Turklāt EKL 159. panta trešajā daļā ir paredzēts:

"Ja izrādās, ka vajadzīga īpaša rīcība, kas nav fondu kompetencē, un neskarot pasākumus, par kuriem lēmumi pieņemti saskaņā ar Kopienas politiku citās jomās, Padome to var paredzēt, ievērojot 251. pantā paredzēto procedūru un apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju."

7. Savukārt saskaņā ar EKL 308. pantu:

"Ja izrādās, ka Kopienai, lai sasniegtu kādu tās mērķi kopējā tirgus darbībā, jārīkojas, bet šis Līgums nepiešķir vajadzīgās pilnvaras, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu veic attiecīgus pasākumus."

B — Apvienotās Karalistes un Īrijas 1985. gada līgums un nolīgums par Starptautiskā Īrijas fonda izveidi

8. 1985. gada 15. novembrī Īrija un Apvienotās Karalistes valdība Hilsboro parakstīja nolīgumu [4], ar kuru tās uzņēmās saistības sadarboties, lai "nodrošinātu mieru, stabilitāti

4 — *Recueil des traités des Nations unies*, 1413. sējums, Nr. I-23668; turpmāk tekstā — "Apvienotās Karalistes un Īrijas līgums".

un labklājību visā salā, veicinot samierināšanos, cilvēktiesību ievērošanu, sadarbību terorisma apkarošanā un ekonomiskās, sociālās un kultūras sadarbības attīstību" [5].

12. Atbilstoši minētā nolīguma 2. punktam "[SĪF] mērķis ir sekmēt ekonomisko un sociālo attīstību un veicināt kontaktus, dialogu un samierināšanos starp nacionālistiem un unionistiem visā Īrijā".

9. Starp šajā Apvienotās Karalistes un Īrijas līgumā paredzētajām rīcības jomām saskaņā ar minētā līguma F sadaļu ir arī pārrobežu sadarbība ekonomikas, sociālajā un kultūras jomā. Piemēram, Apvienotās Karalistes un Īrijas līguma 10. panta a) punktā ir paredzēts, ka "abas valdības sadarbosies, lai veicinātu ekonomisko un sociālo attīstību abās Īrijas daļās, kuras ir sevišķi cietušas no pēdējo gadu nestabilitātes sekām, un izskatīs iespēju šim nolūkam saņemt starptautisko palīdzību".

13. SĪF 3. pantā ir precizēts, ka "šī mērķa sasniegšanai SĪF stimulē privātos ieguldījumus un uzņēmējdarbības garu; tas papildina valdības programmas un veicina brīvprātīgu rīcību [..]. Ņemot vērā Ziemeļīrijai raksturīgās problēmas, kas saistītas ar pēdējo gadu nestabilitāti, tai tiks veltītas apmēram trīs ceturtdaļas no [SĪF] resursiem".

10. Saskaņā ar minēto noteikumu un lai īstenotu tajā paredzēto mērķi Īrija un Apvienotās Karalistes valdība 1986. gada 18. septembrī noslēdza nolīgumu par Starptautiskā Īrijas fonda izveidi [6].

14. Minētā nolīguma 4. pantā ir uzskaitītas projektu kategorijas, kurām SĪF finansējums piešķirams prioritārā kārtībā. Būtībā ir minēti privātajam sektoram paredzētie ieguldījumi, pārrobežu sadarbības projekti tādās jomās kā ekonomika, izglītība un pētniecība, projekti, kas paredzēti, lai uzlabotu dzīves apstākļus iedzīvotājiem reģionos, kuros pastāv nopietnas ekonomiskās un/vai sociālās problēmas, piemēram, augsts bezdarba līmenis un infrastruktūras trūkums, kā arī projekti saistībā ar profesionālo apmācību ārvalstīs.

11. Minētā nolīguma preambulā Īrija un Apvienotās Karalistes valdība atzīst, ka "lielais bezdarbs un dažādas trūkuma izpausmes rada nestabilitāti veicinošu gaisotni un ka šī nestabilitāte un domstarpības savukārt rada apstākļus, kas traucē ekonomiskajai un sociālajai izaugsmei".

15. No minētā nolīguma 5. un 6. panta izriet, ka SĪF ir starptautiska organizācija, kuras locekļi ir Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, un ka tai ir juridiskas

5 — Apvienotās Karalistes un Īrijas līguma 4. panta a) punkta ii) apakšpunkts.

6 — *Recueil de traités des Nations unies*, 1515. sējums, Nr. I-26244; turpmāk tekstā — "SĪF nolīgums".

personas statuss. SĪF darbību vada valde, kuras priekšsēdētāju un locekļus kopīgi ieceļ Īrija un Apvienotās Karalistes valdība. Ja tās vēlas, donorvalstis (Amerikas Savienotās Valstis, Kanāda, Jaunzēlande, Austrālija un Eiropas Kopiena) var iecelt novērotājus, kuri piedalās valdes sanāksmēs [7].

16. Kopiena piedalās SĪF finansēšanā kopš 1989. gada [8]. Ir paredzēts, ka SĪF darbs turpināsies līdz 2010. gadam.

C — Apstrīdētā regula

17. Apstrīdētās regulas mērķis ir noteikt, kā 2007., 2008., 2009. un 2010. finanšu gadā tiek veiktas Kopienas finanšu iemaksas SĪF. Bāzes finansējums laikā no 2007. līdz 2010. gadam ir EUR 60 miljoni.

18. Apstrīdētā regula tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 308. pantu [9].

19. Atbilstoši minētās regulas otrajam apsvērumam Kopiena atzīst, "ka [SĪF] mērķi atspoguļo pašas izvirzītos mērķus".

20. No minētās regulas trešā apsvēruma izriet, ka "saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 177/2005 [10] 5. pantu veiktie novērtējumi apstiprinājuši vajadzību atbalstīt [SĪF] darbību arī turpmāk, turpinot stiprināt mērķu sinerģiju un koordināciju ar struktūrfondu intervences pasākumiem, jo īpaši ar Īpašo programmu mieram un saskaņai Ziemeļīrijā un Īrijas pierobežas teritorijās (turpmāk tekstā — "programma *PEACE*"), kas izveidota saskaņā ar Padomes 1999. gada 21. jūnija

7 — Komisija, ko pārstāv reģionālās politikas ģenerāldirektors, piedalās SĪF valdes sanāksmēs. Skat. Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojumu, kurā iekļauts ziņojums par Starptautisko Īrijas fondu saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 177/2005 5. pantu [COM(2006) 563, galīgā redakcija, 2.2. punkts]. Skat. arī apstrīdētās regulas 3. panta pirmo daļu.

8 — Kopš Kopiena nolēma piedalīties SĪF finansēšanā, tās finanšu iemaksas bija EUR 15 miljoni gadā laika posmā no 1989. līdz 1994. gadam, EUR 17 miljoni gadā laika posmā no 1995. līdz 1999. gadam un kopš 2000. gada ir EUR 15 miljoni gadā.

9 — To pašu juridisko pamatu izmantoja regulām, kuras attiecās uz iepriekšējiem iemaksu periodiem (EK līguma 235. pants, jaunajā redakcijā — EKL 308. pants).

10 — Padomes 2005. gada 24. janvāra Regula par Kopienas finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (2005.–2006. gads) (OV L 30, 1. lpp.).

Regulu (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem [11]". Kopienu likumdevējs tādējādi uzskatīja, ka miera procesam Ziemeļīrijā ir jāturpina Kopienas atbalsts SĪF pēc 2006. gada 31. decembra [12].

21. Saskaņā ar apstrīdētās regulas sesto apsvērumu "[tās] galvenais mērķis ir atbalstīt mieru un samierināšanos, veicot plašākus pasākumus nekā pasākumi, uz kuriem attiecas struktūrfondi un kuri sniedzas ārpus Kopienas ekonomikas un sociālās kohēzijas politikas darbības jomas".

22. Minētās regulas piecpadsmitajā apsvērumā ir precizēts, ka "[SĪF] stratēģija, kas uzsākta tā darbības pēdējam posmam (2006.–2010. gads) un ir nosaukta "Kopīgā telpa", ir vērsta uz četrām galvenajām jomām: samierināšanās pamatu izveide, lai to īstenotu kopienās, kas ir visvairāk marģinalizētas, saziņas izveide starp nošķirtajām kopienām, virzība uz integrētāku sabiedrību un mantojuma atstāšana. Tādējādi [SĪF] un šīs regulas galvenais mērķis ir sekmēt kopienu samierināšanos".

23. Minētās regulas sešpadsmitajā apsvērumā Kopienu likumdevējs norāda, ka "Kopienas atbalsts palīdzēs stiprināt dalībvalstu un to tautu solidaritāti".

24. Atbilstoši apstrīdētās regulas 2. pantam:

"SĪF izmanto ieguldījumus saskaņā ar [SĪF nolīgumu].

Ieguldījuma sadalē [SĪF] priekšroku dod pārrobežu un starpkopienu projektiem, lai papildinātu darbības, ko finansē no struktūrfondiem, jo īpaši tās, ko programma *PEACE* īsteno Ziemeļīrijā un Īrijas pierobežas teritorijās.

Ieguldījumus izmanto, lai nodrošinātu ilg[t]spējīgus saimnieciskus un sociālus uzlabo-

11 — OV L 161, 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2005. gada 24. janvāra Regulu (EK) Nr. 173/2005 (OV L 29, 3. lpp.), kura no 2007. gada 1. janvāra ir atcelta un aizstāta ar Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 210, 25. lpp.).

12 — Attiecībā uz pamatojumu Kopienas finansējuma turpināšanai skat. iepriekš minēto Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojumu, kurā norādīts, ka "politiskā un sociālā situācija reģionā joprojām ir nestabila, un pastāvošais vardarbības un kopienu nošķirtības līmenis liek ES turpināt tās centienus veicināt mieru un samierināšanu šajā Eiropas Savienības daļā" (6. punkts) un ka, "ņemot vērā to, ka dalībvalstu un to tautu solidaritātes nostiprināšana ir galvenais ES mērķis, ir svarīgi, ka ES turpina šo mērķu īstenošanu līdz ar citiem starptautiskiem donoriem un atjauno savu ieguldījumu SĪF" (10. punkts).

jumus attiecīgajās teritorijās. Tās [tos] neizmanto citu valsts vai privātā sektora izdevumu vietā."

D — Programma "PEACE" un Regula (EK) Nr. 1083/2006

26. Programma *PEACE* ir Kopienas iniciatīva, kura saistīta ar struktūrfondiem un kuras mērķis ir veicināt progresu, lai izveidotu miermīlīgu un stabilu sabiedrību, kā arī sekmēt samierināšanos Ziemeļīrijā un Īrijas pierobežas reģionos. Programmu *PEACE* pirmo reizi īstenoja 1995.–1999. gada plānošanas periodā (*PEACE I*) un pēc tam pagarināja 2000.–2006. gada periodam (*PEACE II*) un 2007.–2013. gada periodam (*PEACE III*).

25. Saskaņā ar minētās regulas 7. panta 1. punktu Kopienas iemaksas SĪF pārvalda Komisija. Ievērojot to, kas paredzēts minētās regulas 7. panta 2. punktā, gada ieguldījumu maksā pa daļām šādi:

"a) pirmo avansa maksājumu 40 % apmērā veic pēc tam, kad Komisija saņēmusi [SĪF] valdes priekšsēdētāja parakstītu apņemšanos, ka [SĪF] līdzekļu piešķiršanā ievēros šajā regulā paredzētos noteikumus;

27. Runājot par pašreizējo plānošanas periodu (2007.–2013. gads), programma *PEACE* tiek īstenota kā pārrobežu programma Regulas Nr. 1083/2006 3. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

b) otru avansa maksājumu 40 % apmērā veic pēc sešiem mēnešiem;

28. Regulas Nr. 1083/2006 3. pantā struktūrfondu mērķi ir aprakstīti šādi:

c) pēdējo maksājumu 20 % apmērā veic pēc tam, kad Komisija ir saņēmusi un apstiprinājusi [SĪF] gada darbības pārskatu un attiecīgā gada pārstrādātu [pārbaudītu] pārskatu."

"1. Darbība, ko Kopiena veic saskaņā ar Līguma 158. pantu, ir paredzēta, lai stiprinātu ekonomisko un sociālo kohēziju paplašinātajā Eiropas Savienībā, veicinot Kopienas harmonisku, līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību. [..]

Tās mērķis ir samazināt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās atšķirības, kas radušās īpaši tajās valstīs un reģionos, kuru attīstība atpaliek, un saistībā ar ekonomisko un sociālo restrukturizāciju un sabiedrības novecošanu.

Saskaņā ar fondiem veiktā darbība valsts un reģionālā līmenī ietver Kopienas prioritātes ilgtspējīgas attīstības atbalstam, veicinot izaugsmi, konkurētspēju, nodarbinātību un sociālo iekļaušanu un aizsargājot un uzlabojot vides kvalitāti.

2. Šajā nolūkā ERAF, ESF, Kohēzijas fonds, EIB un pārējie pastāvošie Kopienas finanšu instrumenti atbilstīgi dod ieguldījumu šādu trīs mērķu sasniegšanā:

[..]

c) Eiropas teritoriālās sadarbības mērķis ir stiprināt pārrobežu sadarbību ar kopēju vietēju un reģionālu ierosmju palīdzību, stiprināt starpvalstu sadarbību ar tādu darbību palīdzību, kas veicina integrētu teritoriālu attīstību saistībā ar Kopienas prioritātēm, un stiprināt starpreģionu sadarbību un pieredzes apmaiņu atbilstīgajā teritoriālajā līmenī.

[..]"

29. Atbilstoši tās pašas regulas II pielikuma 22. punktam programmu *PEACE* īstenos, "lai veicinātu sociālo un ekonomisko stabilitāti attiecīgajos reģionos, [un] tajā iekļaus pasākumus ar mērķi sekmēt kopienu kohēziju. Atbilstīgais apgabals būs visa Ziemeļīrija un Īrijas robežapgabali. Šo programmu īstenos saskaņā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi".

II — Likumdošanas procedūra, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula

30. Kā jau norādīju, Kopiena kopš 1989. gada piedalās SĪF finansēšanā. Regulā Nr. 177/2005 bija iekļauti noteikumi, kas piemērojami 2005.–2006. gada laikposmam. Saskaņā ar minētās regulas 5. pantu Komisijai bija vēlākais 2006. gada 31. martā budžeta lēmējiestādei jāiesniedz ziņojums, kurā novērtēti

SĪF darbības rezultāti un vajadzība turpināt iemaksas pēc 2006. gada, ņemot vērā Ziemeļīrijas miera procesa attīstību.

31. Komisija 2006. gada 12. oktobrī sniedza minēto ziņojumu [13], kurā tā secināja, ka Kopienas iemaksas ir jāturpina. Uz šī pamata Komisija Padomei vienlaikus iesniedza arī priekšlikumu regulai [14] par Kopienas iemaksu SĪF turpināšanu 2007.–2010. gada periodā.

32. Komisijas priekšlikuma pamatā bija EKL 308. pants, kurā noteikts, ka ir nepieciešama vienprātība Padomē un apspriešanās ar Parlamentu. Pēc tam, kad tam iesniedza šo priekšlikumu un kad tas bija saņēmis savas Juridisko jautājumu komitejas piekrišanu, Eiropas Parlaments to apstiprināja ar 2006. gada 13. decembra normatīvo rezolūciju [15], izdarot vienu vienīgu grozījumu, lai apstrīdētās regulas juridiskais pamats būtu EKL 159. pants, nevis EKL 308. pants.

33. Padome 2006. gada 21. decembrī Komisijas priekšlikumu pieņēma uz EKL 308. panta pamata.

13 — Iepriekš minētais Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojums.

14 — 2006. gada 12. oktobra priekšlikums Padomes regulai par Kopienas finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads) [COM(2006) 564, galīgā redakcija].

15 — P6_TA-PROV(2006)0562.

III — Lietas dalībnieku prasījumi

34. Parlaments Tiesai lūdz:

— atcelt apstrīdēto regulu tādēļ, ka tā nav pieņemta ar atbilstošu juridisko pamatu, un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

35. Padome Tiesai lūdz:

— pirmkārt, noraidīt prasību kā nepamatotu un

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— pakārtoti — saskaņā ar EKL 231. panta otro daļu — saglabāt apstrīdētās regulas

iedarbību līdz jaunas regulas pieņemšanai un nolemt, ka atcelšana neietekmē ne veikto maksājumu, ne saistību, kas pieņemtas uz apstrīdētās regulas pamata, likumīgumu.

36. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 20. septembra rīkojumu Komisijai, Īrijai un Apvienotajai Karalistei tika ļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Padomes prasījumus.

IV — Lietas dalībnieku galvenie argumenti

37. Prasības atbalstam Parlaments izvirza vienu vienīgu pamatu, kas balstīts uz apstrīdētās regulas juridiskā pamata kļūdainu izvēli. Tas norāda, ka tā ir kļūda, ka Kopienu likumdevējs šo regulu pieņēma uz EKL 308. panta pamata, lai gan šajā sakarā nepieciešamās pilnvaras tam bija saskaņā ar EKL 159. panta trešo daļu.

38. Parlaments vispirms atgādina Tiesas pastāvīgo judikatūru, proti, ka EKL 308. panta izmantošana par tiesību akta juridisko pamatu ir attaisnojama tikai tad, ja nekāda cita Līguma tiesību norma nepiešķir Kopienas iestādēm vajadzīgās pilnvaras, lai pieņemtu šo tiesību aktu [16]. Tas turpinājumā norāda, ka EKL 159. panta trešā daļa minētajām iestādēm piešķir pilnvaras rīkoties, ja izrādās, ka vajadzīga īpaša rīcība, kas nav struktūrfondu kompetencē, lai īstenotu EKL 158. pantā minētos mērķus stiprināt Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju. Minētajā pantā iekļautā frāze "stiprina tās ekonomisko un sociālo kohēziju" aptverot ikvienu rīcību — neatkarīgi no tās juridiskās formas vai teritoriālās piemērojamības —, kuras mērķis ir veicināt visas Kopienas harmonisku attīstību, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanu, kā arī Kopienas dalībvalstu un to tautu solidaritāti. Tieši šādā nozīmē minētā panta mērķi esot īstenoti daudzos Kopienas tiesību aktos — gan saistībā ar struktūrfondiem, gan ārpus šiem fondiem.

39. Kā norāda Parlaments, mērķi, ko īsteno Kopiena — gan ar tās iemaksām SĪF, gan saistībā ar programmu *PEACE* —, sakrīt. Tie ir vērsti uz to, lai stiprinātu sociālo kohēziju un solidaritāti starp Ziemeļīrijas un Īrijas pierobežas rajonu iedzīvotājiem. Uz šādiem

16 — Skat. it īpaši 1987. gada 26. marta spriedumu lietā 45/86 Komisija/Padome (*Recueil*, 1493. lpp., 13. punkts), 1989. gada 30. maija spriedumu lietā 242/87 Komisija/Padome (*Recueil*, 1425. lpp., 6. punkts), 1992. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-295/90 Parlaments/Padome (*Recueil*, I-4193. lpp., 11. punkts), 1995. gada 13. jūlija spriedumu lietā C-350/92 Spānija/Padome (*Recueil*, I-1985. lpp., 26. punkts), 1996. gada 26. marta spriedumu lietā C-271/94 Parlaments/Padome (*Recueil*, I-1689. lpp., 13. punkts), 1998. gada 28. maija spriedumu lietā C-22/96 Parlaments/Padome (*Recueil*, I-3231. lpp., 22. punkts) un 2006. gada 2. maija spriedumu lietā C-436/03 Parlaments/Padome (Krājums, I-3733. lpp., 36. punkts).

mērķiem attiecas "ekonomiskā un sociālā kohēzija" EKL 158. panta izpratnē. Parlaments uzskata, ka attiecīgajos reģionos ekonomisko un sociālo kohēziju nav iespējams stiprināt, ja netiek panākta samierināšanās un savstarpēja sapratne starp kopienām. Tas šajā sakarā skaidro, ka samierināšanās trūkums starp kopienām vienlaikus ir gan viena no sekām, ko rada ekonomiskā un sociālā atpalicība, gan šādas situācijas turpināšanās cēlonis. Tādēļ samierināšanās problēmas risināšana nozīmētu ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšanu EKL 158. panta izpratnē.

40. Parlaments uzsver arī papildināmību starp SĪF darbībām un struktūrfondu darbībām, it īpaši programmu *PEACE*. Pašreizējā plānošanas periodā esot paredzēts programmas *PEACE* darbības pieskaņot prioritātēm, ko SĪF noteicis saistībā ar stratēģiju, kas nosaukta "Kopīgā telpa" un kas līdz 2010. gadam būs SĪF darbības pamatā. Tādējādi programma *PEACE* esot jāīsteno, būtībā ievērojot divas stratēģiskās prioritātes, proti, samierināšanos starp kopienām un ieguldījumu kopīgā sabiedrībā. Šīs prioritātes atbilstot galvenajiem tematiem, attiecībā uz kuriem SĪF jāvērš sava darbība. Turklāt Parlaments norāda, ka SĪF darbību un struktūrfondu darbību viendabīgums un saskaņa izpaužas arī šo darbību konkrētajā pārvaldībā.

41. Lai konstatētu, vai EKL 308. pants varētu vai nevarētu kalpot par apstrīdētās regulas juridisko pamatu, esot jānosaka nevis SĪF mērķi, bet gan tie mērķi, kurus, piešķirot finanšu iemaksas SĪF, paredzēts īstenot ar minēto regulu. Apstrīdētās regulas 2. panta otrajā un trešajā daļā Kopienas finanšu iemaksu izlietošana ir pakļauta precīziem nosacījumiem, kuru uzdevums ir nodrošināt, lai šādi finansētās darbības pilnībā atbilstu mērķiem, ko Kopiena īsteno saskaņā ar savu ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku. Parlaments uzsver, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas 7. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu tas, ka SĪF ievēro minētos nosacījumus, ir nepieciešams, lai saņemtu attiecīgos Kopienas maksājumus. Tādēļ, pat ja pieņemtu, ka SĪF rīcības joma, kas noteikta SĪF nolīgumā, pārsniedz Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas piemērošanas jomu, Kopienas finanšu resursi tomēr būtu prioritāri jāizlieto rīcībai, kura saskaņā ar apstrīdētās regulas 2. panta otro un trešo daļu paredzēta, lai "papildinātu darbības, ko finansē no struktūrfondiem", un jebkurā gadījumā rīcībai, ar kuru varētu nodrošināt "ilg[t]spējīgus saimnieciskus un sociālus uzlabojumus attiecīgajās teritorijās", t.i., rīcībai, kura ir nepārprotami saistīta ar EKL 158. panta mērķiem. Tādēļ ar apstrīdēto regulu netiekot īstenoti citi mērķi vai plašāki mērķi nekā tie, kas noteikti EKL 158. pantā.

Minētās regulas sestais apsvērums ne vien nekādā veidā neatspoguļojot tās saturu un mērķus, bet esot tikai nodomu deklarācija no Padomes puses, kura vēlas pamatot EKL 308. panta izmantošanu.

42. Parlaments arī norāda, ka EKL 159. panta trešajā daļā nav precizētas ne nozares, kurās var īstenot īpašu rīcību, ne šīs rīcības iespējamās formas. Turklāt minētā panta tekstā nekas neliecina, ka šai īpašajai rīcībai nevarētu būt tāda forma kā *ad hoc* vai lokalizēta rīcība, kāda ir tā, kas tiek aplūkota šajā lietā, gadījumos, kad izrādās, ka tas nepieciešams.

43. Visbeidzot, Parlaments norāda, ka ne EKL 159. pants, ne Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam [17], neaizliedz, ka finansējums kādai īpašai rīcībai minētā panta trešās daļas izpratnē tiek nodrošināts ar kādas starptautiskas organizācijas starpniecību. Norādot, ka minētajā finanšu regulā iekļautie noteikumi nevar nekādā veidā ietekmēt kāda Kopienas tiesību akta juridiskā pamata izvēli, Parlaments norāda, ka vairāki minētās regulas noteikumi nepārprotami paredz iespēju, ka Kopienas finanšu iemaksas tiek veiktas ārējiem finanšu instrumentiem, kā arī iespēju, ka budžetu var izpildīt ar starptautisku organizāciju starpniecību.

44. Padome, tieši otrādi, uzskata, ka EK līguma XVII sadaļa neparedz rīcības pilnvaras, kas nepieciešamas saistībā ar SĪF darbību, un tādēļ nevar sniegt atbilstošu juridisko pamatu, lai attaisnotu Kopienas finanšu iemaksu piešķiršanu minētajam fondam.

45. Tā vispirms norāda, ka EKL 158. panta un 159. panta struktūra un vispārējā sistēma ir tādas, ka īpašas rīcības jēdziens jāsaprot kā daļa no EKL 158. pantā minētajiem mērķiem. Tādēļ, pēc Padomes domām, īpašas rīcības veikšana ārpus struktūrfondiem ir līdzeklis,

17 — OV L 248, 1. lpp. Regula grozīta ar Padomes 2006. gada 13. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1995/2006 (OV L 390, 1. lpp.) un Padomes 2007. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 1525/2007 (OV L 343, 9. lpp.) (turpmāk tekstā — "finanšu regula").

kas — tāpat kā Kopienas līdzdalība ar minēto fondu starpniecību — jāizmanto, lai stiprinātu Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju, tādējādi veicinot tās vispārēju harmonisku attīstību.

46. Padome norāda, ka veicināt kontaktus, dialogu un samierināšanos starp nacionālistiem un unionistiem Īrijas salā ir viens no galvenajiem apstrīdētās regulas aspektiem. Pēc tās domām, tas ir mērķis, ko acīmredzot nevar iekļaut EKL 158. panta darbības jomā, jo šis pants paredz veicināt vispārēju harmonisku attīstību un, konkrētāk, mazināt dažādu Kopienas reģionu attīstības līmeņa atšķirības.

47. Vēsturiskajā un politiskajā kontekstā, kas bija par pamatu starptautiskajai iniciatīvai, kurā Kopiena ar apstrīdētās regulas palīdzību sniedz savu ieguldījumu, samierināšanās trūkums starp nacionālistiem un unionistiem teritorijās, uz kurām attiecas SĪF, tiekot uzskatīts par šķēršli tam, lai varētu efektīvi īstenot ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku. Šāda šķēršļa novēršanas veicināšana esot jāanalizē kā kohēzijas politikas efektivitātes priekšnosacījums.

48. Padome turpinājumā norāda, ka atšķirībā no SĪF programma *PEACE* ir Kopienas iniciatīva, kuras pasākumi tiek finansēti no ERAF. Programmas *PEACE* juridiskais pamats tai nepiešķirot pilnvaras, kuras nepieciešamas, lai aptvertu visas darbības, ko pašlaik aptver SĪF, turklāt tas tā ir, lai gan dažas darbības, ko var finansēt no abiem instrumentiem, praksē tieši tā arī tiek finansētas. Abi šie instrumenti ļaujot paralēli risināt abus Īrijas problēmu aspektus, ko veido, no vienas puses, nestabilitāte un konflikts un, no otras puses, ekonomiskā un sociālā attīstība, lai gan sākotnēji tiem ir atšķirīga pieeja. Proti, SĪF mērķis esot samierināšanās, lai atvieglotu kohēziju, bet programmas *PEACE* mērķis — kohēzija, lai atvieglotu samierināšanos.

49. Padome un Īrija uzsver, ka SĪF ir starptautiska organizācija, kurā Kopiena piedalās tikai un vienīgi finansiāli ar apstrīdētās regulas starpniecību, ka Kopiena nav tās locekle un ka tā tika izveidota neatkarīgi no Kopienas gribas. Taču EK līguma XVII sadaļa attiecoties uz tādu rīcību, ko veic ar pašas Kopienas līdzekļiem un ko pārvalda saskaņā ar Kopienu tiesisko regulējumu, tostarp ar tās finanšu

regulu. Pēc Padomes domām, ne šāds statuss, ne Kopienu tiesiskais regulējums nebūtu piemērojams starptautiskai organizācijai, pie kuras Kopiena nepieder, turklāt tas tā būtu arī tādā gadījumā, ja kādā brīdī izrādītos, ka SĪF galvenokārt nodarbojas ar ekonomisko kohēziju, nevis samierināšanās panākšanu.

50. Gadījumā, ja Tiesa nolemtu atcelt apstrīdēto regulu, Padome tāpat kā Komisija, Īrija un Apvienotā Karaliste pakārtoti lūdz — saskaņā ar EKL 231. panta otro daļu — saglabāt regulas iedarbību līdz jaunas regulas pieņemšanai un noteikt, ka atcelšana neietekmē ne veikto maksājumu, ne saistību, kas pieņemtas uz apstrīdētās regulas pamata, likumīgumu, norādot, ka tas nepieciešams svarīgu tiesiskās drošības apsvērumu dēļ, kuri saistīti gan ar pašlaik īstenotajiem projektiem, gan ar to, ko leģitīmi sagaida SĪF administrācija.

51. Arī Komisija apgalvo, ka EKL 308. pants ir atbilstošs juridiskais pamats apstrīdētajā regulā iekļauto pasākumu veikšanai.

52. Tā norāda, ka Apvienotās Karalistes un Īrijas līgumā paredzētā ekonomiskā un sociālā attīstība, lai gan ir svarīga, tomēr nekad nav bijusi pašmērķis. To cita starpā izraudzījās kā līdzekli, ar ko var nodrošināt ilgtspējīgu mieru un stabilitāti reģionā, kas cieš no sašķeltības starp tajā pārstāvētajām galvenajām tradīcijām. Šajā ziņā SĪF nolīguma pamatā esot tieši politiskās nestabilitātes pastāvēšana, un ar to izveidotā SĪF mērķis esot šo politisko nestabilitāti samazināt vai pat likvidēt, cita starpā izmantojot ekonomiskos un sociālos līdzekļus. Tādēļ esot nepareizi ekonomisko un sociālo sadaļu uzskatīt par pašmērķi, jo šāda interpretācija nozīmētu pilnībā neņemt vērā politisko un juridisko kontekstu, kurš ir SĪF pamatā.

53. Īsumā, apstrīdētās regulas mērķis esot paredzēt finanšu iemaksas SĪF, kuras būtu jāizmanto saskaņā ar SĪF nolīgumu, un šī nolīguma vienīgais mērķis — tāpat kā tā pamatā esošajam Apvienotās Karalistes un Īrijas līgumam — esot miers un samierināšanās. Tādēļ Komisija uzskata, ka Kopienu likumdevējs ir, pirmkārt, apstrīdētās regulas piecpadsmitajā apsvērumā pamatoti konstatējis, ka "[SĪF] un šīs regulas galvenais mērķis ir sekmēt kopienu samierināšanos", un, otrkārt, pamatoti uzskatījis, ka, tā kā runa ir

par miera un politiskās stabilitātes veicināšanas uzdevumu, vienīgais juridiskais pamats, ko EK līgums sniedz apstrīdētās regulas pieņemšanai, ir EKL 308. pants.

54. Komisija arī uzskata, ka ar EKL 158. pantu izveidotās politikas vispārējā būtība nav savietojama ar īpašu rīcību, ko jau no paša sākuma bija paredzēts īstenot vienā vienīgā Kopienas reģionā un ko nevar padarīt par vispārēji piemērojamu. Izteiciens "īpaša rīcība", kas minēts EKL 159. panta trešajā daļā, nekādā gadījumā nevar būt sinonīms *ad hoc* vai lokalizētai rīcībai. Šī EKL 159. panta trešās daļas vispārējās būtības koncepcija atbilstot normatīvajai praksei šajā jomā [18].

55. Turklāt, runājot par SĪF un struktūrfondu darbību iespējamu pārklāšanos, Komisija atzīst, ka tā tiešām pastāv. To izskaidrojot tas, ka pārrobežu sadarbības veicināšana, it īpaši sekmējot ekonomisko un sociālo attīstību tajos Īrijas reģionos, kurus nestabilitāte skar visvairāk, ir viens no ceļiem, kam Apvienotās Karalistes un Īrijas līgumā tiek dota priekšroka, lai sasniegtu tā vienīgo mērķi, proti, mieru un samierināšanos. Tomēr Komisija norāda, ka SĪF ir tiesības sniegt atbalstu darbībām, ko nevarētu finansēt saskaņā ar Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku. Komisija kā piemēru min pasākumus, kas paredz, ka SĪF dalās ar 20 gadu laikā iegūto pieredzi un zināšanām ar tiem, kuri vēlas panākt mieru citos pasaules reģionos, kā arī programmu, kas paredzēta atvieglot kontaktus starp vietējām kopienām, policiju un *District Policing Partnerships* [19]. Visbeidzot, Komisija apgalvo, ka atšķirības starp struktūrfondu un SĪF iespējamās rīcības jomām izpaužas apstrīdētās regulas 2. panta otrajā daļā. Apliecinājums, ka Kopienas finanšu iemaksu sadalē SĪF papildina darbības, ko finansē no struktūrfondiem, nozīmējot, ka runa ir par tādu darbību finansēšanu, kuras ir atšķirīgas, taču vienlaikus papildinošas.

56. Apvienotā Karaliste apgalvo, ka EKL 158. pants un 159. pants ir paredzēti, lai novērstu ekonomisko un sociālo nelīdzsvarotību starp Kopienas reģioniem, nevis lai

18 — Savas argumentācijas atbalstam Komisija atsaucas uz trim regulām, kas pieņemtas uz minētā noteikuma pamata un kas, kā tā norāda, visas ir horizontāli tiesību akti. Tās ir Padomes 2002. gada 11. novembra Regula (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (OV L 311, 3. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regula (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) (OV L 210, 19. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi (OV L 406, 1. lpp.). Jāpiebilst, ka Regulu Nr. 2012/2002 pieņēma, izmantojot divus juridiskos pamatus, proti, EKL 159. panta trešo daļu un EKL 308. pantu.

19 — Tās ir vietējās partnerības kārtības uzturēšanas jomā.

sekmētu mieru un samierināšanos starp atšķirīgām kopienām, kas atrodas vienā reģionā. Taču programmās, ko no SĪF finansē saistībā ar stratēģiju "Kopīgā telpa", galvenā uzmanība ļoti skaidri tiekot pievērsta mērķim panākt savstarpēju sapratni un samierināšanos starp kopienām. Turklāt, lai gan Apvienotā Karaliste neapstrīd, ka SĪF un programma *PEACE* dažos aspektos viens otru papildina, ka to atbalsts nereti tiek sniegts vienām un tām pašām personu kategorijām un ka daži projekti tiek finansēti no SĪF un programmas *PEACE*, tā tomēr uzskata, ka abām šīm iniciatīvām ir atšķirīgi mērķi.

V — Vērtējums

57. Īrija norāda, ka, pēc tās domām, SĪF — attiecībā uz kuru tā uzsver tā īpašo un unikālo raksturu — galvenais mērķis ir miera un samierināšanās nostiprināšana starp kopienām. Ciktāl var uzskatīt, ka SĪF intereses ietver arī ekonomisko un sociālo attīstību, šādām interesēm esot tehnisks raksturs. Ekonomiskā un sociālā attīstība SĪF kontekstā neesot pašmērķis, bet gan viens no samierināšanās un politiskā progresa faktoriem. Īrija uzskata, ka no šāda viedokļa ir pilnīgi skaidrs, ka SĪF nevar definēt kā ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšanas mehānismu. SĪF 2006.–2010. gada stratēģijas četras galvenās jomas ilustrējot to, ka tā galvenais uzdevums ir būt par mehānismu, ar ko panākt samierināšanos starp nacionālistiem un unionistiem. Visbeidzot, Īrija uzskata, ka EKL 158. pants un 159. pants galvenokārt attiecas uz ekonomikas attīstību, nevis uz jautājumiem, kas saistīti ar samierināšanos, politisko dialogu un miera nostiprināšanu.

58. Vispirms jāatgādina, ka EKL 308. panta izmantošana par tiesību akta juridisko pamatu ir attaisnojama tikai tad, ja nekāda cita EK līguma tiesību norma nepiešķir Kopienas iestādēm vajadzīgās pilnvaras, lai pieņemtu šo tiesību aktu [20]. Tādējādi EKL 308. pants ir paredzēts, lai novērstu rīcības tiesību neesamību, ja Kopienu iestādēm nav skaidri vai netieši piešķirtas pilnvaras konkrētās EK līguma tiesību normās, gadījumā, ja šādas pilnvaras tomēr ir vajadzīgas, lai Kopiena varētu veikt savas funkcijas kāda no Līgumā noteiktajiem mērķiem sasniegšanai [21].

20 — Skat. 16. zemsvītras piezīmē minēto judikatūru.

21 — 2008. gada 3. septembra spriedums apvienotajās lietās C-402/05 P un C-415/05 P *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija (Krājums, I-6351. lpp., 211. punkts un tajā minētā judikatūra).

59. Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Kopienu tiesību akta juridiskā pamata izvēle ir jāpamato ar objektīvu informāciju, ko tiesa var pārbaudīt, tostarp ar šī tiesību akta mērķi un saturu, nevis citu Kopienu tiesību aktu pieņemšanā izmantoto juridisko pamatu, kam vajadzības gadījumā ir līdzīgas īpašības [22]. Es arī precizēšu, ka, pēc Tiesas domām, tiesību akta juridiskā pamata izvēli nekādā veidā nevar ietekmēt kādas iestādes vēlme ciešāk iesaistīties konkrēta tiesību akta pieņemšanā, darbs, ko rīcības jomā, uz kuru attiecas šāds tiesību akts, veic saskaņā ar kādu citu pamatu, vai attiecīgā akta pieņemšanas konteksts [23].

60. Tātad, ņemot vērā šo judikatūru, ir jānosaka, vai, kā apgalvo Parlaments, apstrīdētā regula bija jāpieņem, pamatojoties uz EKL 159. panta trešo daļu. Šajā ziņā un pirms regulas mērķa un satura izskatīšanas es formulēšu dažas ievada piezīmes par Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku.

22 — 2008. gada 6. novembra spriedums lietā C-155/07 Parlaments/Padome (Krājums, I-8103. lpp., 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 — 2000. gada 4. aprīļa spriedums lietā C-269/97 Komisija/Padome (*Recueil*, I-2257. lpp., 44. punkts).

A — Ievada piezīmes par Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku

61. Ekonomiskā un sociālā kohēzija šodien rod vairākas izpausmes Līgumā par ES un EK līgumā. Tās stiprināšana ir gan viens no Savienības mērķiem (LES 2. pants), gan Kopienas mērķiem (EKL 2. pants). Atbilstoši EKL 3. panta 1. punkta k) apakšpunktam Kopienas darbība paredz stiprināt ekonomisko un sociālo kohēziju. EK līguma XVII sadaļā, ko veido EKL 158.–162. pants, Kopienai ir piešķirtas pilnvaras īstenot Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku, lai veicinātu visas Kopienas harmonisku attīstību.

62. Šī politika tika atzīta un attīstīta pakāpeniski. Minētā politika vispirms izpaudās noteiktā skaitā Kopienas iniciatīvu ar mērķi ieviest reģionālo politiku. Šajā sakarā patiess pagrieziena punkts ir saistāms ar Kopienas paplašināšanos, iekļaujot Dānijas Karalisti, Īriju un Apvienoto Karalisti. Abas pēdējās

minētās valstis tolaik bija reģionālo darbību pieprasītājas — Īrija gandrīz visiem saviem reģioniem, bet Apvienotā Karaliste saviem mazāk attīstītajiem Skotijas un Ziemeļīrijas reģioniem [24].

63. Tā kā 1957. gada 25. martā parakstītajā EEK līgumā nebija noteikumu, kas Kopienu likumdevējam piešķirtu rīcības pilnvaras, kuras nepieciešamas reģionālās politikas īstenošanai, tad tam, lai attīstītu rīcību reģionālajā jomā, tostarp lai izveidotu ERAF [25], nācās izmantot EK līguma 235. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 308. pants).

64. Tādas Kopienas politikas rangu, kura nostiprināta primārajās tiesībās, reģionālā politika ieguva līdz ar 1986. gada Vienoto Eiropas aktu. Ar to EEK līgumā tika iekļauta V sadaļa ar nosaukumu "Ekonomiskā un sociālā kohēzija", kurā noteikti šīs politikas mērķi un precizēti tās īstenošanas līdzekļi.

65. Tādējādi pēc Vienotā Eiropas akta stāšanās spēkā 1987. gada 1. jūlijā Kopienu likumdevējam savu ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas darbību veikšanai vairs nebija kā vispārēja pilnvarojoša klauzula jāizmanto EKL 235. pants.

66. Tomēr šim EK līguma pantam saglabājas tāda nozīme kā līdzeklim, ar ko stiprināt Kopienai piešķirtās pilnvaras, kad tai jāsaskaras ar EK līgumā neparedzētām situācijām [26]. Tādējādi gadījumos, kad Kopienai piešķirtās pilnvaras ir nepietiekamas, Kopienu likumdevējam ir jāizmanto EKL 308. pants kā vienīgais pamats vai kā papildu pamats paralēli citiem atbilstošiem EK līguma pantiem.

24 — Skat. Blumann, C. Historique de la politique communautaire de cohésion économique et sociale. *L'Europe et les régions: quinze ans de cohésion économique et sociale*. Bruylant, Brisele, 2003, 5. lpp., it īpaši 10. lpp.

25 — Padomes 1975. gada 18. marta Regula (EEK) Nr. 724/75 par Eiropas Reģionālā attīstības fonda izveidi (OV L 73, 1. lpp.).

26 — Skat. Flaesch Mougin, C. Commentaire de l'article 235. *Traité instituant la CEE: commentaire article par article*, Constantinesco, V., Jacqué, J.-P., Kovar, R. un Simon, D. vadībā, Économica, Parīze, 1992.

67. Šo praksi ilustrē Regula Nr. 2012/2002. Atbilstoši minētās regulas 1. pantam, to lasot kopā ar šīs regulas pirmo apsvērumu, regulas mērķis ir izveidot Solidaritātes fondu, lai Kopienai ļautu ātri, efektīvi un elastīgi reaģēt uz ārkārtas situācijām, galvenokārt dabas katastrofu gadījumos. Minētās regulas pieņemšanai tika izmantoti divi juridiskie pamati, proti, EKL 159. panta trešā daļa un EKL 308. pants. Tas, ka papildus izmantots EKL 308. pants, Regulas Nr. 2012/2002 trešajā apsvērumā ir pamatots šādi: "Eiropas Savienībai jābūt solidārai arī ar valstīm, kuras pašlaik veic sarunas par pievienošanos. Šīs regulas attiecināšana arī uz minētajām valstīm nozīmē atsaukties uz [EKL] 308. pantu". Tātad Kopienu likumdevējs uzskatīja, ka EKL 159. panta trešā daļa tam nepiešķir pietiekamas pilnvaras, lai šo ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas sadaļu attiecinātu uz valstīm, kas vēl nav pievienojušās Savienībai [27].

68. Galvenais jautājums, kas rodas šajā lietā, attiecas arī uz to, kāds ir apjoms pilnvarām, kas Kopienu likumdevējam ir saskaņā ar EKL 159. panta trešo daļu, taču šoreiz tas jāaplūko tādā īpašā kontekstā, kurš saistīts ar Kopienas finanšu iemaksām, ko veic starptautiskai organizācijai, kuru veido divas dalībvalstis un kura sniedz atbalstu tikai un vienīgi Kopienas reģioniem, galvenokārt Ziemeļīrijai, un tas tiek darīts tādu iemeslu dēļ, kuri, kā uzskata Padome un pārējās personas, kas iestājušās lietā, ir plašāki nekā mērķi, kas paredzēti EK līguma XVII sadaļā. Vai ir jāuzskata, ka, ņemot vērā, ka ar EKL 159. panta trešo daļu Kopienai netiek piešķirtas vai tiek piešķirtas nepietiekamas pilnvaras šādai rīcībai, Kopienu likumdevējs bija spiests par apstrīdētās regulas juridisko pamatu izmantot EKL 308. pantu?

69. Lai uz šo jautājumu varētu atbildēt, pirmkārt, ir jāizvērtē minētās regulas saturs un mērķis un, otrkārt, jāpārbauda, vai minētajā regulā paredzētā Kopienas rīcība ietilpst vai neietilpst EKL 159. panta trešās daļas piemērošanas jomā.

B — Apstrīdētās regulas mērķa un satura izvērtēšana

70. Vispirms jāatgādina, ka Apvienotās Karalistes un Īrijas līguma 10. panta a) punktā ir paredzēts, ka "abas valdības sadarbosies, lai veicinātu ekonomisko un sociālo attīstību abās Īrijas daļās, kuras ir sevišķi cietušas no

27 — Šajā sakarā skat. arī Regulu Nr. 1082/2006, kuras pamatā ir tikai un vienīgi EKL 159. panta trešā daļa un kuras sešpadsmitajā apsvērumā ir teikts, ka "[minētajā noteikumā] nav paredzēta trešo valstu struktūru iekļaušana uz [to] balstītos tiesību aktos".

pēdējo gadu nestabilitātes sekām, un izskatīs iespēju šim nolūkam saņemt starptautisko palīdzību". SĪF vēlāk tika izveidots, lai sniegtu ieguldījumu šajā pantā minētajai rīcībai. SĪF nolīguma 2. pantā ir noteikts, ka "[SĪF] mērķis ir sekmēt ekonomisko un sociālo attīstību un veicināt kontaktus, dialogu un samierināšanos starp nacionālistiem un unionistiem visā Īrijā".

71. 1988. gadā Īrija un Apvienotās Karalistes valdība aicināja Kopienu sniegt ieguldījumu SĪF. Tādējādi Kopiena kopš 1989. gada sniedz finansiālu atbalstu SĪF projektiem. Vienā no regulām, kas pieņemta pirms apstrīdētās regulas, proti, Regulā (EK) Nr. 2687/94 [28], Kopienu likumdevējs norādīja, ka "[SĪF] programmas sekmē pārrobežu un starpkopienu sadarbību un tādējādi veicina dialogu un samierināšanos starp republikāņiem un unionistiem" [29] un ka SĪF "ir piemērs auglīgai sadarbībai starp Apvienoto Karalisti un Īriju, lai sekmētu ekonomisko un sociālo izaugsmi un veicinātu samierināšanos uz starpkopienu un pārrobežu samierināšanās pamata" [30].

72. Arī apstrīdētajā regulā tiek uzsvērti šie mērķi, un Kopienas iemaksas ir paredzētas, lai sekmētu ekonomisko un sociālo izaugsmi attiecīgajās teritorijās un — galu galā — samierināšanos starp sašķeltajām kopienām.

73. Tādējādi no minētās regulas 2. panta otrās un trešās daļas nepārprotami izriet, ka Kopienas iemaksas, kuru sadalē priekšroka dodama "pārrobežu un starpkopienu projektiem", ir jāizmanto, "lai nodrošinātu ilg[t]spējīgus saimnieciskus un sociālus uzlabojumus attiecīgajās teritorijās". Kopienas gada ieguldījuma izmaksa pa daļām, kā noteikts minētās regulas 7. panta 1. punktā, ir nodrošinājums tam, ka šo ieguldījumu tiešām izmanto šim mērķim.

28 — Padomes 1994. gada 31. oktobra Regula par Kopienas finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (OV L 286, 5. lpp.).

29 — Astotais apsvērums.

30 — Vienpadsmitais apsvērums.

74. No apstrīdētās regulas sestā apsvēruma arī izriet, ka tās "galvenais mērķis ir atbalstīt mieru un samierināšanos". Šis mērķis ir izteikts arī minētās regulas piecpadsmitajā apsvērumā, kur noteikts, ka tas ir galvenais mērķis. Uzskaitījis četras jomas, uz kurām vērsta stratēģija ar nosaukumu "Kopīgā telpa", ar ko uzsākts SĪF darbības pēdējais posms 2006.–2010. gada laika posmā, Kopienu likumdevējs tajā norāda, ka "[SĪF] un šīs regulas galvenais mērķis ir sekmēt kopienu samierināšanos".

75. Tādējādi apstrīdētajā regulā paredzētās Kopienas rīcības mērķis ir risināt Ziemeļīrijas un Īrijas pierobežas teritoriju ekonomiskās un sociālās problēmas, īstenojot miera un samierināšanās procesu.

76. Citiem vārdiem, šī rīcība tāpat kā programma *PEACE* ir paredzēta, lai nostiprinātu miera procesa ekonomiskos un sociālos pamatus. Samierināšanās un tātad miera nostiprināšana ir galīgais, varētu teikt, ideālais mērķis, savukārt apstrīdētās regulas konkrētāks un tiešāks mērķis ir sekmēt attiecīgā reģiona ekonomisko un sociālo attīstību.

77. Abi šie Kopienas īstenotie mērķi vienlaikus arī ilustrē Kopienas mehānisma oriģinalitāti un *raison d'être*, kura mērķis, kā pēc būtības norādīts EK līguma preambulas otrajā un astotajā daļā, ir saglabāt mieru, sekmējot ekonomisko un sociālo izaugsmi dažādajos Kopienas reģionos.

78. Tagad ir jānosaka, vai apstrīdētā regula, ciktāl tās mērķis ir sekmēt ekonomisko un sociālo izaugsmi attiecīgajās teritorijās un — galu galā — samierināšanos starp sašķeltajām kopienām, ietilpst EKL 159. panta trešās daļas piemērošanas jomā.

C — Vai apstrīdētā regula ietilpst EKL 159. panta trešās daļas piemērošanas jomā?

79. Vispirms jāatgādina, ka EKL 159. panta trešā daļa ir juridiskais pamats īpašai rīcībai, kas var izrādīties nepieciešama ārpus struktūrfondiem, lai stiprinātu Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju.

80. Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas uzdevums saskaņā ar EKL 158. panta pirmo daļu ir veicināt "tās vispārēju harmonisku attīstību". Konkrētāk, saskaņā ar EKL 158. panta otro daļu šīs politikas mērķis ir "mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu vai salu, tostarp lauku apvidu, atpalicību".

81. Šī uzdevuma vispārējais formulējums nodrošina noteiktu elastību un pielāgošanas iespējas Kopienu likumdevēja izraudzītajiem mērķiem, kad tas vēlas īstenot kopīgu rīcību. Prioritārās rīcības jomas tādējādi regulāri attīstās atbilstoši ekonomiskajām un sociālajām vajadzībām, kas izpaužas dažādās dalībvalstīs.

82. Ekonomiskās un sociālās kohēzijas daudzveidīgās būtības dēļ un šai politikai noteikto uzdevumu vispārējā rakstura dēļ to ir grūti precīzi definēt [31]. Ir arī grūti noteikt šīs politikas aptvertās jomas robežas, un ekonomiskā un sociālā kohēzija tādēļ šķiet kā plašs kopums ar ļoti neskaidrām kontūrām [32]. Tiesas judikatūra šajā sakarā nesniedz nekādas noteicošas norādes [33].

31 — Skat. Petit, Y. La cohésion économique et sociale: objectif ou politique de la Communauté et de l'Union européenne? *L'Europe et les régions: quinze ans de cohésion économique et sociale*, minēts iepriekš, 139. lpp., it īpaši 142. lpp.

32 — Skat. iepriekš minēto Blumann, C., 13. lpp. Šis autors norāda, ka "kohēzija formāli ietver gan ekonomikas, gan sociālo jomu. Taču tā sniedzas tālāk, jo skar arī kultūras, intelektuālos, sabiedriskos un citus aspektus [..]. Kohēzija ir viens no Eiropas integrācijas centrālajiem elementiem — tās mērķis ir stiprināt Eiropas Savienības viendabību, tās vienotību. Tāpat kā pamattiesības vai pilsonība tā ir viena no galvenajiem pamatprincipiem un visspilgtāk pauž solidaritāti, kurai jāvalda Eiropas Savienībā".

33 — Savā 1999. gada 23. novembra spriedumā lietā C-149/96 Portugāle/Padome (*Recueil*, I-8395. lpp.) Tiesa ekonomisko un sociālo kohēziju raksturoja šādi: "ir jānorāda, ka, lai gan no Līguma 2. un 3. panta [jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — attiecīgi EKL 2. pants un EKL 3. pants], kā arī tā paša Līguma 130.a–130.e panta [jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — attiecīgi EKL 158.–162. pants] izriet, ka ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšana ir viens no Kopienas mērķiem un tādēļ ir uzskatāma par svarīgu faktoru Kopienas tiesību interpretācijai ekonomiskajā un sociālajā jomā, attiecīgajiem noteikumiem tomēr piemīt programmatisks raksturs un ekonomiskās un sociālās kohēzijas mērķa īstenošanai tādēļ jābūt gan Kopienas, gan dalībvalstu politikas un rīcības rezultātam" (86. punkts).

83. Tomēr šajā gadījumā nav jāuzskaita visas rīcības jomas, uz kurām attiecas Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politika. Ir tikai jānosaka, vai Kopienas rīcība ar mērķi sekmēt ekonomisko un sociālo izaugsmi attiecīgajās teritorijās un — galu galā — mieru un samierināšanos starp sašķeltajām kopienām ir Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas neatņemama sastāvdaļa.

84. Manuprāt, atbildei jābūt apstiprinošai vairāku iemeslu dēļ.

85. Pirmkārt, kohēzijas politika ir definējama kā mehānisms izlīdzināšanai un pārdalei starp dalībvalstīm [34]. Ar kohēziju arī izpaužas solidaritāte starp dalībvalstīm un starp to tautām. Tā kā saskaņā ar apstrīdētās regulas 2. panta trešo daļu to mērķis ir nodrošināt ilgtspējīgus saimnieciskus un sociālus uzlabojumus attiecīgajās teritorijās, tad Kopienas finanšu iemaksas SĪF, manuprāt, pilnībā pieder pārdales politikai, kuras mērķis ir labot ekonomiskā un sociālā līdzsvara trūkumu noteiktā Kopienas reģionā, likvidējot konflikta un vardarbības sekas.

86. Turpinājumā, ciktāl saskaņā ar tās pašas regulas 2. panta otro daļu šo iemaksu sadalē priekšroka jādod pārrobežu un starpkopienu projektiem, tās sekmē pārrobežu sadarbību, kas ir viena no Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas galvenajiem mērķiem [35].

87. Turklāt pasākumi, kuru mērķis ir veicināt iecietību un samierināšanos starp sašķeltām sabiedrības grupām, ir vērsti uz kohēzijas nostiprināšanu starp kopienām, kas, manuprāt, ir uzskatāms par vienu no sociālās kohēzijas jēdziena aspektiem. Īstenojot konkrētus pārrobežu un starpkopienu projektus un tādējādi mudinot ekonomiskās

34 — Skat. iepriekš minēto Blumann, C., 18. lpp.

35 — Kā liecina Regulas Nr. 1083/2006 3. panta 2. punkta c) apakšpunkts. Skat. arī pārrobežu, starptautiskās un starpreģionu sadarbības veicināšanas instrumentu, ko veido Kopienas iniciatīva *Interreg* (Komisijas 2000. gada 28. aprīļa paziņojums, ar ko nosaka pamatnostādnes Kopienas iniciatīvai attiecībā uz Eiropas līmeņa sadarbību, lai veicinātu Eiropas teritorijas harmonisku un līdzsvarotu attīstību — *Interreg III* (OV C 143, 6. lpp.)). Turklāt jāpiebilst, ka Kopiena ir īstenojusi darbības arī ar programmu Īrija/Ziemeļīrija saistībā ar iniciatīvu *Interreg II A* (skat. iepriekš minēto Komisijas 2000. gada 28. aprīļa paziņojumu, 28. lpp.).

un sociālās jomas dalībniekus pārvarēt ilgstoši pastāvējušās kultūras un sociālās barjeras, Kopienas rīcība palīdz veidot miermīlīgu un stabilu sabiedrību un tātad veicina sociālās kohēzijas stiprināšanu attiecīgajās teritorijās.

88. Turklāt jāuzsver ciešā saikne, kas pastāv starp ekonomisko un sociālo izaugsmi, no vienas puses, un miera un samierināšanās nostiprināšanu, no otras puses. Savā 2008. gada 23. oktobra atzinumā par ES lomu Ziemeļīrijas miera procesā [36] Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja skaidri norādīja uz šo saikni, to raksturojot šādi: "stabilitāte un labklājība ir savstarpēji veicinoši faktori, un ES finansējuma programmas ir palīdzējušas risināt sociālās un ekonomiskās problēmas, kuras veicināja konfliktus" [37]. Ar savu rīcību Kopiena iedarbojas gan uz konflikta radītajām ekonomiskajām un sociālajām brūcēm, gan uz joprojām pastāvošajiem šķēršļiem miera nostiprināšanai. Tādēļ samierināšanās un ekonomiskā un sociālā attīstība ir divi cieši saistīti aspekti, kas Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikā ir jāaplūko kopā. Turklāt kohēzija — kā tāda kopuma īpašība, kura visas daļas ir cieši saistītas [38], — nevarētu pastāvēt bez samierināšanās.

89. Īsumā, tas apstāklis, ka apstrīdētajā regulā paredzētā Kopienas rīcība ir saistāma ar miera procesu un ka tās galīgais mērķis ir samierināt sašķeltas sabiedrības grupas, pēc manām domām, nav tāds, ka minētā regula tādēļ nebūtu saistīta ar jomu, ko aptver EK līguma XVII sadaļa. Manuprāt, izslēgt no Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas piemērošanas jomas pasākumus, kuru tiešais mērķis ir nodrošināt saimnieciskus un sociālus uzlabojumus noteiktā Kopienas reģionā, to darot tikai tādēļ vien, ka šie pasākumi ir saistāmi ar miera procesu un var palīdzēt samierināt sašķeltas sabiedrības grupas, nozīmētu pieņemt ļoti šauru redzējumu attiecībā uz minēto politiku.

90. Pēc manām domām, ekonomiskās un sociālās kohēzijas jēdziens ir pietiekami plašs, lai aptvertu šāda veida rīcību. Turklāt vispārējais raksturs, kas piemīt uzdevumiem, kuri Kopienai jāveic saistībā ar tās ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku, manuprāt, ļauj tāda veida rīcību kā tādu, kas paredzēta apstrīdētajā regulā, iekļaut EK līguma XVII sadaļā. Visas Kopienas harmoniskai attīstībai ir nepieciešams, lai teritorijās, kurās

36 — Dokuments SC/029 — CESE 1686/2008.
37 — Atzinuma 6.8.5. punkts.
38 — Skat. *Le Petit Larousse illustré*, 1994.

starp kopienām pastāv spriedze, kas negatīvi ietekmē ekonomisko un sociālo attīstību, tiktu īstenota Kopienas rīcība saskaņā ar tās ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšanas politiku.

91. Visbeidzot, EKL 159. panta trešajā daļā izmantotais izteiciens, proti, "ja izrādās, ka vajadzīga īpaša rīcība, kas nav [struktūrfondu] kompetencē", man šķiet pietiekami plašs, lai aptvertu apstrīdētajā regulā paredzētos pasākumus. Pretēji tam, ko apgalvo Komisija un Padome, ne tas apstāklis, ka runa ir par iemaksām, kuras paredzētas konkrētai Kopienas teritorijai, ne tas apstāklis, ka šīs iemaksas tiek veiktas starptautiskā organizācijā, pēc manām domām, nav pietiekami, lai tos izslēgtu no EKL 159. panta trešās daļas piemērošanas jomas.

92. Attiecībā uz pirmo aspektu norādīšu, ka minētā panta formulējumā nav nekā tāda, kas ļautu izslēgt īpašas rīcības īstenošanu par labu vienam vai vairākiem Kopienas reģioniem. Turklāt, ja uz Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku raugās kā uz izlīdzināšanas mehānismu, kas paredzēts konverģences veicināšanai starp Kopienas reģioniem, tad ir pilnīgi loģiski, ka minētās politikas darbības tiek lokalizētas reģionos, kuros var novērot noteiktu ekonomiskā un sociālā līdzsvara trūkumu.

93. Attiecībā uz otru aspektu jāatgādina, ka SĪF ir finanšu instruments, ko izveidojušas divas dalībvalstis un kam Kopiena tāpat kā dažas trešās valstis ir nolēmušas sniegt ieguldījumu. Kopiena nekādā veidā nepiedalās to izdevumu segšanā, kuri saistīti ar šīs starptautiskās organizācijas vispārējo pārvaldību. Minētos izdevumus, kā arī fonda organizatoriskās un sekretariāta izmaksas sedz Īrija un Apvienotās Karalistes valdība [39]. Tādējādi finanšu iemaksas, ko Kopiena katru gadu veic SĪF, saskaņā ar to, kas paredzēts apstrīdētās regulas 2. panta trešajā daļā, tiek izmantotas tikai un vienīgi projektiem, kas ļauj panākt ilgtspējīgus saimnieciskus un sociālus uzlabojumus attiecīgajās teritorijās. Tādēļ no Kopienas viedokļa SĪF ir papildu rīks, kas palīdz veikt darbības ekonomiskās un sociālās kohēzijas nodrošināšanai. Pat ja Kopienas rīcība tiek īstenota ar SĪF starpniecību, ikgadēju finanšu iemaksu veikšana šajā starptautiskajā organizācijā — saskaņā ar minētajā regulā paredzētajiem nosacījumiem — vispirms ir uzskatāma par līdzekli, kas Kopienai ļauj Ziemeļīrijā un Īrijas pierobežas teritorijās īstenot savu ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku.

39 — Skat. iepriekš minēto Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojumu, 2.1.3. punkta ceturtā daļa.

94. Noslēdzot šo analīzi, es uzskatu, ka apstrīdētajā regulā paredzētie pasākumi katrā ziņā ietilpst Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas piemērošanas jomā. Tādējādi minētās regulas mērķa un satura, kā arī EKL 159. panta trešās daļas piemērošanas jomas izskatīšana neļauj pamatot apgalvojumu, kas iekļauts minētās regulas sestajā apsvērumā, proti, ka būtībā tā sniedzas ārpus Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas piemērošanas jomas. Saskaņā ar EKL 159. panta trešo daļu Kopienai bija rīcības pilnvaras, kas nepieciešamas apstrīdētajā regulā iekļauto pasākumu pieņemšanai. Tādēļ šī regula, tāpēc ka tā pieņemta uz EKL 308. panta pamata, pēc manām domām, ir jāatceļ.

95. Visbeidzot, jāprecizē, ka, lai gan lietas dalībnieki savos procesuālajos rakstos atkarībā no nostājas, ko tie aizstāv, ir iekļāvuši plašu argumentāciju par kopīgo vai atšķirīgo starp SĪF un programmu *PEACE*, abu šo instrumentu salīdzinājumam nevar būt noteicošas nozīmes attiecībā uz apstrīdētās regulas juridiskā pamata izvēli [40]. Tādēļ es par šo jautājumu sniegšu tikai turpmāk minētos apsvērumus.

96. Padome norāda, ka starp SĪF mērķi un programmas *PEACE* mērķi pastāvot būtiska atšķirība. Proti, SĪF mērķis esot samierināšanās, lai atvieglotu kohēziju, bet programmas *PEACE* mērķis — kohēzija, lai atvieglotu samierināšanos. Manuprāt, šāda nošķiršana ir mākslīga, jo, lasot dažādos ziņojumus par abām šīm iniciatīvām, jākonstatē, ka tie pierāda ciešo saikni, kura abos gadījumos pastāv starp centieniem nodrošināt ekonomisko un sociālo izaugsmi un miera nostiprināšanu. Turklāt, ņemot vērā tās nosaukumu, būtu pārsteidzoši, ja programmas *PEACE* mērķis tāpat kā apstrīdētajai regulai nebūtu veicināt samierināšanos starp sašķeltas sabiedrības grupām.

97. Turklāt, kā Komisija atzīst iepriekš minētajā 2006. gada 12. oktobra paziņojumā, "*PEACE* stratēģiskais mērķis, proti, *nostiprināt virzību uz miermīlīgu un stabilu sabiedrību un veicināt samierināšanu*, ir arī viens no SĪF galvenajiem mērķiem" [41]. Savukārt tad, kad uzsvars tiek likts uz abu šo iniciatīvu savstarpējo papildināmību, tas tiek darīts galvenokārt tādēļ, lai izceltu to kopējos aspektus un to konverģenci [42].

40 — Skat. šo secinājumu 59. punktā minēto judikatūru.

41 — 4.1. punkta pirmā daļa.

42 — Paziņojuma 4.1. punkta ceturtā daļa ("attiecībā uz atbalsta saņēmējiem SĪF pamatā atbalsta tās pašas cilvēku kategorijas kā programma *PEACE II*"). Skat. arī 6. punkta piekto daļu ("SĪF un EK programmām noteiktās prioritātes papildina viena otru, un šo augsto sinerģiju potenciālu jāturpina izmantot"). Var atsaukties arī uz Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. maija rezolūciju par programmas *PEACE* novērtējumu un nākotnes stratēģiju [P6_TA(2008)0205], kuras P apsvērums ir formulēts šādi:
"tā kā daudzas *PEACE* apakšprogrammu, [SĪF] programmu, kā arī Kopienas iniciatīvas *Interreg* darbības [..] ir izrādījušās ļoti līdzīgas un atsevišķos gadījumos ievērojami pārklājās."

98. Tādēļ es uzskatu, ka būtu atbilstošāk, ja uz divām Kopienas iniciatīvām, kurām ir līdzīgi mērķi, attiektos viena un tā pati Kopienas politika, kas konkrētajā gadījumā ir ekonomiskās un sociālās kohēzijas politika, uz kuru attiecas EK līguma XVII sadaļa [43].

VI — Par lūgumu atstāt spēkā apstrīdētās regulas iedarbību

99. Ja Tiesa, kā es ierosinu, nolemtu atcelt apstrīdēto regulu, Padome tāpat kā Komisija, Īrija un Apvienotā Karaliste pakārtoti lūdz — saskaņā ar EKL 231. panta otro daļu — atstāt spēkā regulas iedarbību līdz jaunas regulas pieņemšanai un noteikt, ka atcelšana neietekmē ne veikto maksājumu, ne saistību, kas pieņemtas uz apstrīdētās regulas pamata, likumīgumu, norādot, ka tas nepieciešams svarīgu tiesiskās drošības apsvērumu dēļ, kuri saistīti gan ar pašlaik īstenotajiem projektiem, gan ar to, ko leģitīmi sagaida SĪF administrācija.

100. Es ierosinu Tiesai apmierināt šo lūgumu par apstrīdētās regulas iedarbības saglabāšanu.

101. Atbilstoši EKL 231. panta otrajai daļai Tiesa, ja uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atceltās regulas sekām jāuzskata par saistošām. Apstrīdētās regulas atcelšana, nesaglabājot tās iedarbību, varētu radīt negatīvas sekas SĪF darbībai un izraisīt nestabilitāti, kura varētu radīt zaudējumus pašreizējām un turpmākām darbībām, ko finansē SĪF. Šādos apstākļos, manuprāt, pastāv būtiski tiesiskās drošības apsvērumi, kuri attaisno to, ka Tiesa izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar EKL 231. panta otro daļu [44]. Tādēļ, pēc manām domām, tai būtu jāsaglabā apstrīdētās regulas iedarbība līdz brīdim, kad stāsies spēkā jauna regula, kas pieņemta, izmantojot atbilstošu juridisko pamatu.

43 — Ir arī citas norādes, kas, lai gan, protams, nevar būt noteicošas attiecībā uz juridiskā pamata izvēli, tomēr atbalsta manu pārliecību, ka uz apstrīdētajā regulā iekļautajiem pasākumiem katrā ziņā attiecas Kopienas ekonomiskā un sociālā kohēzijas politika. Piemēram, jānorāda, ka tad, kad Komisija piedalās SĪF valdes sanāksmēs, to pārstāv reģionālās politikas ģenerāldirektors. Turklāt SĪF audita un pārbaužu veikšana uz vietas papildus Eiropas Kopienu Revīzijas palātas dienestiem ir uzdota tieši Eiropas Kopienu Komisijas "Regio" ģenerāldirektorāta (ĢD) dienestiem.

44 — Attiecībā uz šīs tiesību normas nesenu piemērošanu skat. iepriekš minēto 2008. gada 6. novembra spriedumu lietā Parlaments/Padome (86.–89. punkts).

VII — Secinājumi

102. Ievērojot visus iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai pieņemt šādu lēmumu:

1) atcelt Padomes 2006. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1968/2006 par Kopienas finanšu iemaksām Starptautiskajā Īrijas fondā (2007.–2010. gads);

2) atstāt spēkā Regulas Nr. 1968/2006 iedarbību līdz brīdim, kad stāsies spēkā jauna regula, kas pieņemta, izmantojot atbilstošu juridisko pamatu;

3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

4) Eiropas Kopienu Komisija, Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.